

Bryssel den 24 februari 2023
(OR. en, fr)

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0147(COD)**

**6363/23
ADD 1**

**CONSOM 42
MI 107
COMPET 105
EF 46
ECOFIN 140
DIGIT 22
CODEC 180
CYBER 31**

NOT

från:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper I)
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	6065/23
Komm. dok. nr:	9053/22 + ADD1-4
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2011/83/EU om avtal om finansiella tjänster som ingått på distans samt om upphävande av direktiv 2002/65/EG <i>Allmän riktlinje</i> – Uttalanden

För delegationerna bifogas uttalanden från Italien och Luxemburg om ovannämnda ärende inför mötet i rådet (konkurrenskraft) den 2 mars 2023. Uttalandena kommer att tas till protokollet från rådets möte.

UTTALANDE FRÅN ITALIEN

**OM FÖRSLAGET TILL EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV OM
ÄNDRING AV DIREKTIV 2011/83/EU OM AVTAL OM FINANSIELLA TJÄNSTER SOM
INGÅTT PÅ DISTANS SAMT OM UPPHÄVANDE AV DIREKTIV 2002/65/EG**

Italien menar att vissa aspekter av förslaget fortfarande måste klargöras så att det inte råder någon osäkerhet om tillämpningen.

Italien känner framför allt oro över den korrekta tillämpningen av *lex specialis*-
/subsidiaritetsprincipen.

Italien anser att **sektorsdisciplin** av tydlighets- och rättssäkerhetsskäl **alltid bör ha företräde framför det nya direktivet om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter (DMFSD2)** när en sektorsspecifik EU-rättsakt reglerar en särskild finansiell tjänst. Vid utfärdandet av sektorsspecifik lagstiftning bedömer unionslagstiftaren i detalj hur frågan ska regleras utifrån marknadens och den reglerade produktens specifika egenskaper.

Om DMFSD2 tillämpas på produkter/tjänster som redan regleras av sektorsspecifik lagstiftning undermineras de val som lagstiftaren redan gjort inom de olika sektorerna. Om man exempelvis skulle tillämpa den ångerrätt som fastställs genom DMFSD2 även på fall där sektorsspecifik lagstiftning finns men inte innehåller några bestämmelser om detta, såsom det nya direktivet om betaltjänster på den inre marknaden, skulle detta kunna vara komplext eller till och med oförenligt med karaktären hos den tjänst som tillhandahålls, vilket **kan leda till allvarlig rättsosäkerhet och till rättstvister**.

Dessutom ser Italien potentiella problem med en luddig definition av *finansiella tjänster*. **Vi skulle generellt föredra att *finansiella tjänster* regleras i DMFSD2 endast om de redan betecknas som sådana i en nationell eller europeisk rättsakt.** I annat fall skulle det finnas en hög grad av rättsosäkerhet, eftersom det skulle vara möjligt att ha olika tolkningar av *finansiella tjänster*, och nationella sektorsmyndigheter skulle kunna hållas ansvariga för att de inte utöver tillsyn över tjänster vars karaktär på förhand inte kan fastställas.

Italien är dessutom emot att man tar bort medlemsstaternas möjlighet att behålla eller anta strängare bestämmelser om att ge konsumenterna **tillräckliga förklaringar** om föreslagna avtal om finansiella tjänster. Utan denna möjlighet bör befintliga strängare nationella bestämmelser på detta område upphävas, vilket skulle innebära ett sämre konsumentskydd; detta kan vi inte stödja.

Italien hoppas därför att alla dessa aspekter av direktivet kan förbättras under trepartsförhandlingarna.

Uttalande till rådets protokoll

Konkurrenskraftsrådets möte den 2 mars 2023

Uttalande från Luxemburg

Förslag till direktiv om avtal om finansiella tjänster som ingåtts på distans

Trots att Luxemburg stöder antagandet av den allmänna riktlinjen vill vi uttrycka vår oro över vissa viktiga aspekter av förslaget som har förvanskats under diskussionernas gång.

Luxemburg ställer sig helt bakom målet med denna lagstiftning – att fullborda den inre marknaden för gränsöverskridande avtal om finansiella tjänster som ingåtts på distans genom harmonisering av vissa bestämmelser på konsumentskyddsområdet – men anser att rådets mandat inte gör det möjligt att uppnå detta mål.

Luxemburg beklagar att de viktiga bestämmelserna, trots harmoniseringen, gör det möjligt för medlemsstaterna att införa *nya* hinder på den inre marknaden. Detta försvårar de gränsöverskridande transaktionerna, och håller kvar konsumenterna i en situation med fortsatt rättslig fragmentering i hela EU.

Den föreliggande texten

- ger varken rättssäkerhet eller rättslig klarhet på EU-nivå, och tvingar företagen att potentiellt analysera och tillämpa 27 olika nationella lagstiftningar när de ingår avtal med konsumenterna,
- ger ingen rättssäkerhet på nationell nivå, eftersom kopplingen mellan den föreslagna texten och den befintliga sektorsspecifika lagstiftningen är oklar.

Luxemburg hoppas att texten kan förbättras ytterligare under kommande skeden i lagstiftningsprocessen.
